Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (femte avdelningen)

14 januari 2015*

”Talan om ogiltigförklaring — Dumpning — Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Kina — Godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet — Unionsindustri — Villkoret direkt berörd är inte uppfyllt — Avvisning”

I mål T-507/13,

SolarWorld AG, Bonn (Tyskland),

Brandoni solare SpA, Castelfidardo (Italien),

Global Sun Ltd, Sliema (Malta),

Silicio Solar, SAU, Madrid (Spanien),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Puertollano (Spanien),

företrädda av advokaten L. Ruessmann och J. Beck, solicitor,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche och A. Stobiecka-Kuik, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, s. 26), och av kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, s. 214),

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen),

* Rättegångsspråk: engelska.

sammansatt av ordföranden A. Dittrich samt domarna J. Schwarcz (referent) och V. Tomljenović,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

1 Sökandena SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA är europeiska tillverkare av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter vilka stödjer EU ProSun, en sammanslutning av europeiska tillverkare av liknande produkter. EU ProSun ingav den 25 juli 2012 ett klagomål om dumpning till Europeiska kommissionen vilket riktade sig mot importen av dessa produkter från Kina. Sökandena samarbetade i samband med antidumpningsundersökningen och deltog i förfarandet såsom berörda parter.

2 Genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallad EUT) den 6 september 2012 (EUT C 269, s. 5) meddelade kommissionen att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande importen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

3 Genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i EUT den 8 november 2012 (EUT C 340, s. 13) meddelade kommissionen att ett antisubventionsförfarande skulle inledas beträffande importen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

4 Som en första åtgärd införde kommissionen preliminära antidumpningstullar. Därefter godtog kommissionen, som en andra åtgärd, de kinesiska exportörernas åtaganden med stöd av artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) (nedan kallad antidumpningsgrundförordningen). Som en tredje åtgärd införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar och antisubventioner, och kommissionen godtog ett ändrat åtagande.

5 Genom förordning (EU) nr 513/2013 av den 4 juni 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, s. 5) (nedan kallad den preliminära antidumpningsförordningen) införde kommissionen i förevarande fall en preliminär antidumpningstull på import till Europeiska unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, förutsatt att vissa villkor var uppfyllda.

6 Genom kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, s. 26) (nedan kallat det första överklagade beslutet) godtog kommissionen ett erbjudande om åtagande från en grupp kinesiska exportörer/tillverkare som hade samarbetat med den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (nedan kallad CCCME). De berörda företagen räknas upp i bilagan till detta beslut.

7 Det följer av skälen 5 och 6 i det första överklagade beslutet att de berörda kinesiska exportörerna för det första åtog sig att hålla ett minimiimportpris för solcellsmoduler och ett för var och en av de väsentliga komponenterna (dvs. celler och plattor). För det andra erbjöd sig nämnda exportörer att se till att mängden import per år enligt åtagandet väsentligen skulle motsvara deras marknadsställning vid tidpunken för avgivandet av erbjudandet. Av skäl 8 i detta beslut följer dessutom att en preliminär antidumpningstull skulle tas ut på import som översteg nämnda årliga volym.

8 Kommissionen antog förordning (EU) nr 748/2013 av den 2 augusti 2013 om ändring av förordning nr 513/2013 (EUT L 209, s. 1) för att beakta det första överklagade beslutet. En av ändringarna var att införa en artikel 6 i den preliminära antidumpningsförordningen. Enligt nämnda artikel ska, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, import som deklareras för övergång till fri omsättning för vissa produkter och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till det första överklagade beslutet vara undantagen från den preliminära antidumpningstull som anges i artikel 1 i den preliminära antidumpningsförordningen.

9 Kommissionen antog genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, s. 214) (nedan kallad det andra överklagade beslutet). Av skäl 4 i nämnda beslut följer att efter de preliminära antidumpningsåtgärderna fortsatte kommissionen undersökningen avseende dumpning, skada och unionens intresse samt det parallella antisubventionsförfarandet. Plattorna uteslöts från båda undersökningarna och därmed också från de slutgiltiga åtgärderna.

10 Det följer av skälen 7–10 och artikel 1 i det andra överklagade beslutet att sedan resultaten av antidumpnings- och antisubventionsundersökningarna slutgiltigt meddelats, lämnade de kinesiska exportörerna/tillverkarna, tillsammans med CCCME, ett meddelande om ändring av det ursprungliga erbjudandet om åtagande. Denna ändring av åtagandet innebar att plattorna uteslöts från undersökningen, att ett visst antal extra tillverkare/exportörer kom att delta i åtagandet och att åtagandets lydelse ändrades till att även omfatta de skadevållande effekterna av den import som utgjorde föremål för subventioner.

11 Enligt skäl 5 i det andra överklagade beslutet bekräftades de preliminära undersökningsresultaten om skadevållande dumpning under antidumpningsundersökningen.

12 De slutgiltiga slutsatserna av undersökningen presenteras i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 1) (nedan kallad den slutgiltiga antidumpningsförordningen). Enligt artikel 1 i nämnda förordning har en slutgiltig antidumpningstull införts på import av vissa solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

13 Enligt artikel 3.1 i den slutgiltiga antidumpningsförordningen, vilken är tillämplig på vissa produkter vilkas KN-nummer specificeras och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till det andra överklagade beslutet, ska import som deklareras för övergång till fri omsättning undantas från den antidumpningstull som införs genom artikel 1 i nämnda förordning, förutsatt att vissa villkor iakttas.

14 I artikel 3.2 i den slutgiltiga antidumpningsförordningen anges att en tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning närhelst det konstateras att ett eller flera av villkoren i nämnda artikel inte är uppfyllda eller om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet.

15 Genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, s. 66) (nedan kallad den slutgiltiga antisubventionsförordningen) införde rådet för övrigt också en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

16 Enligt artikel 2.1 i den slutgiltiga antisubventionsförordningen, vilken är tillämplig på vissa produkter vilkas KN-nummer specificeras och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till det andra överklagade beslutet, ska import som deklareras för övergång till fri omsättning undantas från den antisubventionstull som införs genom artikel 1, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

17 I artikel 2.2 i den slutgiltiga antisubventionsförordningen anges att en tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning närhelst det konstateras att ett eller flera av villkoren i artikel 2.1 i samma förordning inte är uppfyllda eller om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet.

Förfarandet och parternas yrkanden

18 Sökandena väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 september 2013.

19 Genom handling som också inkom den 23 september 2013 begärde sökandena skyndsam handläggning av målet.

20 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 8 oktober 2013 motsatte sig kommissionen skyndsam handläggning av målet.

21 Genom beslut av den 24 oktober 2013 avslog tribunalen (femte avdelningen) begäran om skyndsam handläggning.

22 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 11 december 2013 begärde sökandena att tribunalen skulle godkänna att talan justerades på så sätt att yrkandena om ogiltigförklaring även avsåg det andra överklagade beslutet och de därav följande åsidosättandena av förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, s. 93).

23 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 8 januari 2014 förklarade kommissionen att den inte hade några invändningar vad avsåg möjligheten att justera talan om ogiltigförklaring.

24 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 31 januari 2014 begärde sökandena att tribunalen skulle vidta vissa åtgärder för processledning och bevisupptagning.

25 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 februari 2014 uppmanade kommissionen tribunalen att avslå begäran om åtgärder för processledning och bevisupptagning.

26 Sökandena har i ansökan yrkat att tribunalen ska

— fastslå att talan kan tas upp till prövning,

— ogiltigförklara det första överklagade beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Sökandena har i inlagan om justering av talan yrkat att tribunalen ska

— bifalla begäran om justering av talan,

— fastslå att talan kan tas upp till prövning,

— ogiltigförklara det första överklagade beslutet och det andra överklagade beslutet, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Kommissionen har i sitt svaromål yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan,

— alternativt ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Kommissionen har i sin duplik yrkat att tribunalen ska

— fastställa att ändamålet med talan har förfallit, i den mån som den syftar till ogiltigförklaring av det första överklagade beslutet,

— avvisa talan, i den mån som den syftar till ogiltigförklaring av det andra överklagade beslutet och, i andra hand, avvisa talan i den mån som den syftar till ogiltigförklaring av det första överklagade beslutet,

— alternativt ogilla talan, samt

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Inledande synpunkter

30 Enligt artikel 113 i rättegångsreglerna får tribunalen när som helst på eget initiativ, efter att ha hört parterna, pröva om talan ska avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, eller fastställa att ändamålet med talan har förfallit och att det inte finns anledning att döma i saken.

31 I förevarande fall har parterna redan, i sina skrivelser, yttrat sig i frågan huruvida förevarande talan kan tas upp till prövning och, i synnerhet, i frågan huruvida sökandena är direkt berörda. Tribunalen anser därför att parterna har hörts, att den har tillräckligt underlag för avgörandet genom handlingarna i målet och att det saknas anledning att inleda det muntliga förfarandet.

32 Kommissionen har utan att formellt framställa en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna gjort gällande att talan inte kan tas upp till prövning. Enligt kommissionen utgör det första överklagade beslutet inte en regleringsakt som innehåller genomförandeåtgärder. Nämnda beslut berör inte heller sökandena direkt eller personligen eller ger uttryck för unionsinstitutionernas slutliga ståndpunkt. Kommissionen har även anfört att ändamålet med talan mot det första överklagade beslutet har förfallit och att sökandena inte har något berättigat intresse av att få saken prövad.

33 Vad avser sökandenas begäran av den 11 december 2013 om att få justera sina yrkanden gör tribunalen följande bedömning. Med hänsyn till att frågan huruvida en talan kan tas upp till prövning ska bedömas vid tidpunkten då talan väcktes, kan en sökande endast anses ha rätt att justera sina yrkanden och grunder, så att dessa omfattar nya rättsakter som har antagits under förfarandets gång, under förutsättning att sökandens talan om ogiltigförklaring av den inledningsvis angripna rättsakten skulle ha ansetts kunna tas upp till prövning vid tidpunkten då den väcktes (beslut av den 20 november 2012, Shahid Beheshti University/rådet, T-120/12, EU:T:2012:610, punkt 57).

34 Tribunalen finner följaktligen att sökandena endast har rätt att justera sina yrkanden, så att de även avser ogiltigförklaring av det andra överklagade beslutet, under förutsättning att deras talan om ogiltigförklaring av det första överklagade beslutet bedöms kunna tas upp till prövning. Tribunalen ska således pröva huruvida talan kan tas upp till prövning i den del den avser ogiltigförklaring av det första överklagade beslutet.

35 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får ”alla fysiska eller juridiska personer … på de villkor som anges i första och andra styckena väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder”.

36 Vad gäller den andra möjlighet som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF är kraven på att personen i fråga ska vara direkt och personligen berörd av den akt som avses med talan om ogiltigförklaring kumulativa (dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 76). Vad gäller den tredje möjlighet som avses i samma artikel är kraven på att personen i fråga ska vara direkt berörd av den akt som avses med talan om ogiltigförklaring och att akten inte ska medföra genomförandeåtgärder också kumulativa.

37 Tribunalen ska sålunda undersöka det krav som nämns med avseende på båda dessa möjligheter i artikel 263 fjärde stycket FEUF, nämligen huruvida sökandena, i den mån som det första överklagade beslutet inte är riktat till dem, är direkt berörda av detsamma.

Huruvida det föreligger ett rättegångshinder på grund av att sökandena saknar talerätt till följd av att de inte är direkt berörda

38 Sökandena anser att det första överklagade beslutet har en direkt inverkan på deras rättsliga ställning eftersom det avlägsnar antidumpningstullar på ungefär 70 procent av importen till unionen av den berörda produkten från Kina. Vidare tillåter beslutet att den berörda produkten fortsätter att importeras till prisnivåer som varken avlägsnar dumpningen eller skadan. Detta hotar sökandenas överlevnad på unionsmarknaden. I egenskap av tillverkare inom unionen av en liknande produkt berörs sökandena direkt och personligen av det första överklagade beslutet. Närmare bestämt har sökandena deltagit aktivt i antidumpnings- och antisubventionsförfarandena såsom berörda parter. De utgör i praktiken en begränsad och sluten grupp med en betydande ställning på unionsmarknaden. Godtagandet av det aktuella åtagandet skadar deras ekonomiska och rättsliga intressen.

39 Kommissionen har gjort gällande att godtagandet av åtagandet endast direkt berör de exportörer som framställde erbjudandet om åtagandet, och inte sökandena.

40 Tribunalen konstaterar att när en talan väckts av fysiska eller juridiska personer med hänvisning till den andra och tredje möjlighet som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF (generaladvokat Kokotts förslag till avgörande i målet Telefónica/kommissionen (C-274/12 P, EU:C:2013:204, punkt 59) och målet Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:21, punkt 69)) måste två kumulativa kriterier vara uppfyllda för att villkoret direkt berörd ska anses vara uppfyllt. Dessa kriterier är att den rättsakt som sökandena har yrkat ska ogiltigförklaras har en direkt inverkan på deras rättsliga ställning och att rättsakten inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet måste vara av rent automatisk karaktär och endast följa av unionsrätten utan att några mellanliggande regler tillämpas (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 24 september 2009, Município de Gondomar/kommissionen, C-501/08 P, EU:C:2009:580, punkt 25, dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, C–463/10 P och C-475/10 P, REU, EU:C:2011:656, punkt 66).

41 Vad avser företag som erbjuder ett åtagande har en berörd exportör enligt rättspraxis rätt att väcka talan vid unionsdomstolen mot beslut från kommissionen om att dra tillbaka ett godtagande av ett åtagande och rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på en sådan exportörs import (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 november 2012, Usha Martin/rådet och kommissionen, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

42 Domstolen har däremot slagit fast att en importör vars talan avsåg ogiltigförklaring av bestämmelser i en förordning om godtagande av prisåtaganden som hade erbjudits av en exportör inte direkt eller personligen berördes av dessa bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 8 juli 1987, Garelly/kommissionen, 295/86, REG, EU:C:1987:344, punkterna 2, 13 och 14).

43 Domstolen har vidare slagit fast att kommissionens avslag på ett erbjudande om åtagande inte utgjorde en åtgärd som medförde bindande rättsverkningar vilka påverkade ett företag som erbjöd ett åtagande, på grund av att kommissionen kunde ändra sitt beslut eller att rådet kunde besluta att inte införa en antidumpningstull. Ett sådant avslag utgör en mellankommande åtgärd som syftar till att förbereda det slutliga beslutet och utgör således inte en rättsakt mot vilken talan kan väckas (dom av den 14 mars 1990, Gestetner Holdings/rådet och kommissionen, C-156/87, REG, EU:C:1990:116, punkt 8). Näringsidkarna kan emellertid, i förekommande fall, göra gällande varje felaktighet i samband med avslaget på deras erbjudande om åtagande genom att angripa den förordning genom vilken slutgiltiga antidumpningstullar införs (dom av den 14 mars 1990, Nashua Corporation m.fl./kommissionen och rådet, C-133/87 och C-150/87, REG, EU:C:1990:115, punkt 10).

44 Vad avser åtaganden i den mening som avses i antidumpningsgrundförordningen, ska det erinras om att enligt rättspraxis är syftet med artikel 8 i antidumpningsgrundförordningen att säkerställa att dumpningens skadliga verkan på unionsindustrin undanröjs. Det har preciserats att detta syfte i huvudsak ska uppnås genom exportörens skyldighet att samarbeta och genom kontrollen av att exportörens åtagande genomförs på ett korrekt sätt (dom Usha Martin/rådet och kommissionen, punkt 41 ovan, EU:C:2012:736, punkt 36).

45 Det följer emellertid inte av detta syfte att näringsidkare, såsom sökandena, kan väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut att godta ett åtagande som antagits med stöd av artikel 8.1 i antidumpningsgrundförordningen, såsom i förevarande fall det första överklagade beslutet.

46 Det ska noteras att antagandet av det första överklagade beslutet inte ändrade sökandenas rättsliga ställning. Undersökningen av det system som införts genom antidumpningsgrundförordningen leder nämligen till slutsatsen att ett beslut att godta ett åtagande, som antagits med stöd av artikel 8.1 i nämnda förordning, inte medför rättsverkningar vilka direkt påverkar den rättsliga ställningen för tillverkare i unionen av de berörda produkterna, såsom i förevarande fall sökandena.

47 Enligt artikel 8.1 i nämnda förordning, som rör åtaganden, får kommissionen, om det fastställts att dumpning och skada föreligger, godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser för att undvika export av de berörda produkterna till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan undanröjs genom detta åtagande (dom Usha Martin/rådet och kommissionen, punkt 41 ovan, EU:C:2012:736, punkt 22).

48 Av det system som införts genom antidumpningsgrundförordningen följer emellertid att det inte är på grund av beslutet att godta åtaganden som den import som avses med åtagandena undantas från antidumpningstullar. Undantagandet är nämligen en följd av bestämmelser, vilka antingen antagits av kommissionen i den ändrade preliminära antidumpningsförordningen eller av rådet i den slutgiltiga antidumpningsförordningen, för att genomföra de åtaganden som godtagits av kommissionen. En sådan skyldighet åligger rådet enligt artikel 9.5 i antidumpningsgrundförordningen, i vilken det anges att en förordning ska införa slutgiltig antidumpningstull på import av en produkt som konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden i förekommande fall har godtagits.

49 Det ska nämligen konstateras att trots att ett beslut att godta åtaganden har antagits, införs de provisoriska och slutgiltiga antidumpningstullarna, enligt artikel 14.1 i antidumpningsgrundförordningen, endast genom förordning. I denna bestämmelse anges också att nämnda tullar ska tas ut av medlemsstaterna med iakttagande av vad som i övrigt anges i den förordning genom vilken de införs, inklusive villkoren för genomförande av åtaganden som godtagits.

50 Härtill kommer att om undersökningen av om det föreligger dumpning eller skada tvärtom visar att så inte är fallet, ska ett åtagande som redan har godtagits automatiskt upphöra att gälla, utom i de fall då ett sådant fastställande i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. Detta följer av artikel 8.6 i antidumpningsgrundförordningen. I denna bestämmelse ges institutionerna följaktligen ett utrymme för skönsmässig bedömning för det fall ett åtagande kvarstår.

51 I artikel 8.1 andra meningen i antidumpningsgrundförordningen föreskrivs i och för sig att när kommissionen godtar ett sådant erbjudande, ska, under den tid åtagandena är i kraft, preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 i antidumpningsgrundförordningen eller, i förekommande fall, slutgiltiga tullar som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 i samma förordning inte tillämpas på import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden, i dess eventuellt ändrade lydelse. Det ska noteras att artikel 8.1 andra meningen i antidumpningsgrundförordningen riktar sig till kommissionen och rådet samt kräver att, under den tid ett åtagande är i kraft, undantag görs för antidumpningstullar som följer av bestämmelser vilka har antagits antingen av kommissionen i den ändrade preliminära antidumpningsförordningen eller av rådet i den slutgiltiga antidumpningsförordningen.

52 Av dessa överväganden följer att ett beslut att godta ett åtagande, som antagits i enlighet med artikel 8.1 i antidumpningsgrundförordningen, inte får några rättsverkningar vilka direkt påverkar den rättsliga ställningen för tillverkare i unionen, såsom i förevarande fall sökandena.

53 Sökandena har inte anfört några argument som föranleder någon annan bedömning.

54 Tribunalen ska först pröva sökandenas argument att den skada som deras rättsliga intressen lidit följer av de grunder som de åberopat till stöd för sin talan. Det kan därvid noteras att en allmän hänvisning till grunderna för talan inte räcker för att förklara på vilket sätt sökandena anser att det första överklagade beslutet, med beaktande av den rättspraxis som tas upp i punkt 40 ovan, direkt påverkar deras rättsliga ställning och inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka det riktar sig, och som ska genomföra det, vilket innebär att genomförandet är av rent automatisk karaktär och endast följa av unionsrätten utan att några mellanliggande regler tillämpas. I den mån som sökandena i själva verket tycks göra gällande att domstolsskyddet av deras påstådda rättigheter motiverar att de betraktas som direkt berörda av det första överklagade beslutet, konstaterar

tribunalen att även om enskilda enligt fast rättspraxis ska ha tillgång till ett effektivt domstolsskydd för de rättigheter som följer av unionsrätten, kan de krav som uppställs i artikel 263 fjärde stycket FEUF likväl inte kringgås med hänvisning till rätten till ett sådant skydd (se beslut Município de Gondomar/kommissionen, punkt 40 ovan, EU:C:2009:580, punkt 38, och där angiven rättspraxis).

55 I detta sammanhang ska det noteras att sökandena i sin talan i sak har åberopat tre grunder till stöd för yrkandet att det första överklagade beslutet ska ogiltigförklaras. För det första anser sökandena att kommissionen slöt ett avtal med den kinesiska regeringen och CCCME, som agerade på en stor grupp kinesiska tillverkare/exportörers vägnar, utan att på ett tillräckligt och lämpligt sätt tillkännage de väsentliga delarna av det åtagande som parterna hade förhandlat fram och utan att ge berörda parter möjlighet att i tid och på ett verkningsfullt sätt yttra sig över detta åtagande. För det andra anser sökandena att kommissionen godtyckligt godtog minimipriser som var uppenbart otillräckliga för att undanröja den skada som tillverkare i unionen led. För det tredje har sökandena anfört att det första överklagade beslutet innebar att ett horisontellt prisavtal godtogs och stärktes.

56 Under alla omständigheter har sökandena, vad avser den första grunden om processuella rättigheter, i huvudsak gjort gällande att antagandet av det första överklagade beslutet innebar att deras rätt att ta del av en icke-konfidentiell version av åtagandet enligt artikel 8.4 i antidumpningsgrundförordningen åsidosattes. Enligt rättspraxis anges i artikel 8.4 i nämnda förordning emellertid inte något om vid vilken tidpunkt kopian av prisåtagandet lämpligen bör föras till de icke-konfidentiella handlingarna i ärendet, och innehåller i än mindre grad någon skyldighet i det avseendet (dom av den 25 oktober 2011, CHEMK och KF/rådet, T-190/08, REU, EU:T:2011:618, punkt 85). Sökandena anser felaktigt att denna rättspraxis inte är tillämplig på förevarande fall till följd av den kinesiska regeringens påstådda roll i förhandlingarna om det aktuella åtagandet.

57 Vad gäller den andra och den tredje grunden har sökandena begränsat sig till att göra gällande att det första överklagade beslutet är oriktigt i sak.

58 Dessa argument visar i förevarande fall följaktligen inte att det första överklagade beslutet direkt påverkar sökandenas rättsliga ställning. Det ska noteras att det inte är uteslutet att sökandena skulle kunna åberopa dessa grunder till stöd för en talan om ogiltigförklaring av den slutgiltiga eller preliminära antidumpningsförordningen, i den mån som de skulle anses ha talerätt i ett sådant mål.

59 Tribunalen övergår därefter till att pröva sökandenas påstående att det första överklagade beslutet har en direkt inverkan, eftersom det inte förutsätter några genomförandeåtgärder och är direkt tillämpligt i samtliga medlemsstater.

60 Vad avser kraven för upptagande till prövning av en talan i artikel 263 fjärde stycket FEUF, ska det erinras om att kravet på att den angripna akten direkt ska beröra sökandena och kravet på att akten inte ska medföra genomförandeåtgärder utgör två olika krav. Av detta följer att den omständigheten att ett av kraven i artikel 263 fjärde stycket FEUF påstås vara uppfyllt inte kan anses innebära att det andra kravet är uppfyllt.

61 I vilket fall som helst har det redan erinrats om i punkt 48 ovan att ett undantag från antidumpningstullar som gäller för import som avses med åtaganden följer av bestämmelser vilka ska antas antingen av kommissionen i den ändrade preliminära antidumpningsförordningen eller av rådet i den slutgiltiga antidumpningsförordningen, för att genomföra de aktuella åtagandena. I förevarande fall var detta undantag följaktligen, vid tidpunkten för väckandet av förevarande talan, ett resultat av den preliminära antidumpningsförordningen, i dess lydelse enligt förordning nr 748/2013. Med beaktande av att det första överklagade beslutet genomfördes genom en annan akt mot vilken talan kunde väckas antingen vid unionsdomstolen eller vid domstolarna i medlemsstaterna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 21 januari 2014, Bricmate/rådet, T-596/11, EU:T:2014:53, punkt 23, och där angiven rättspraxis) innehöll detta beslut emellertid genomförandeåtgärder.

62 I motsats till vad sökandena har gjort gällande med sitt tredje argument är således en påstådd minskad omsättning till följd av importen av den aktuella produkten från Kina till priser som understiger sökandenas, för det fall en sådan minskning verkligen föreligger, inte för sökandenas del en följd av det första överklagade beslutet.

63 Med beaktande av att sökandena inte är direkt berörda av det första överklagade beslutet och att ett av kraven för att den andra möjlighet som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF ska föreligga därmed inte är uppfyllt, är det inte nödvändigt att undersöka huruvida de andra kraven för den andra och den tredje möjlighet som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF är uppfyllda.

64 I vilket fall som helst ska det noteras att det första överklagade beslutet inte utgör en regleringsakt i den mening som avses i den tredje möjlighet som föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF. Vad avser sökandenas argument att det första överklagade beslutet är en regleringsakt. eftersom det inte är en lagstiftningsakt, konstaterar tribunalen att med begreppet regleringsakt, i den mening som avses i den tredje möjlighet som föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF, förstås alla rättsakter som har allmän giltighet och som inte är lagstiftningsakter (beslut av den 4 juni 2012, Eurofer/kommissionen, T-381/11, EU:T:2012:273, punkt 42, och beslut av den 7 mars 2014, FESI/rådet, T-134/10, EU:T:2014:143, punkt 23). I förevarande fall utgör det första överklagade beslutet inte en lagstiftningsakt då det varken antogs i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet eller i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande i den mening som avses i artikel 289.1–289.3 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2011, Microban International och Microban (Europe)/kommissionen, T-262/10, REU, EU:T:2011:623, punkt 21, och beslut FESI/rådet, se ovan, EU:T:2014:143, punkt 25). Beslutet har emellertid inte allmän giltighet då det inte är tillämpligt på objektivt bestämda situationer och inte medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (se, för ett liknande resonemang, beslut Bricmate/rådet, punkt 61 ovan, EU:T:2014:53, punkt 65, och beslut FESI/rådet, se ovan, EU:T:2014:143, punkt 24). Det första överklagade beslutet rör nämligen kommissionens godtagande av ett konkret åtagande och riktar sig endast till de företag som räknas upp i bilagan till beslutet genom godtagandet av deras erbjudande om åtagande. Beslutet utgör därför inte en regleringsakt, vilket innebär att talan inte heller kan tas upp till prövning på grundval av den tredje möjlighet som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

65 Av det anförda följer att talan, vad avser den andra och tredje möjlighet som föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF, i den del den syftar till att det första överklagade beslutet ska ogiltigförklaras, ska avvisas. Av denna anledning ska även begäran om justering av yrkandena avvisas, med beaktande av den rättspraxis som det erinras om i punkt 33 ovan. Under dessa omständigheter finns det inte längre anledning att ta ställning till sökandenas begäran om att tribunalen ska vidta åtgärder för processledning och bevisupptagning.

Rättegångskostnader

66 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

1) Talan avvisas.

2) SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 januari 2015.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
A. Dittrich